

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13972/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца Електропривреде Србије ЈП Београд – Огранак Дринско-Лимске ХЕ Бајина Башта, кога заступа Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., против туженог АА из ... код ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 550/22 од 13.12.2022. године, у седници одржаној дана 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 550/22 од 13.12.2022. године.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Вишег суда у Ужицу Гж 550/22 од 13.12.2022. године и пресуда Основног суда у Ужицу – Судска јединица у Бајиној Башти П 458/21 од 24.03.2022. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу - Судска јединица у Бајиној Башти П 458/21 од 24.03.2022. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име дуга за утрошену воду по испостављеним рачунима исплати износе означене у том делу изреке, са припадајућом законском затезном каматом и укинута је решење о извршњу јавног извршитеља Ђорђа Доганцића и ИИвк 397/18 од 17.07.2018. године. Другим ставом изреке одлучено је да трошкови поступка падају на терет тужиоца.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 550/22 од 13.12.2022. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу – Судска јединица у Бајиној Башти П 458/21 од 24.03.2022. године. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију засновану на погрешној примени материјалног права и предложио да иста буде размотрена применом члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног суда, испуњени су услови предвиђени чланом 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама) за одлучивање о изјављеној ревизији, као изузетно дозвољеној, ради разматрања правних питања од општег интереса, сагласно чему је сходно члану 404. став 2. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је са тужиоцем 2000. године закључио уговор о коришћењу воде и на основу истог, осим индивидуалне потрошње која се читава на његовом водомеру, плаћао је и разлику између тако очитане индивидуалне потрошње и потрошње на гранању магистралног водовода са развођењем воде на домаћинства. Та разлика обрачунавана је према сразмерној потрошњи воде све до 30.06.2015. године када је тужилац са Општином Бајина Башта, као јединицом локалне самоуправе, закључио уговор чијим је чланом 6. предвиђено да док постоје микроводне заједнице, вршилац делатности ће обрачун и наплату испоручене воде за пиће вршити према стању очитаном на индивидуалном мерном месту потрошача и разлици стања на контролном месту и збира стања индивидуалних мерних инструмената, подједнако за све кориснике. Незадовољан изменом пропорционалног у линеарни начин обрачуна такозваног растура воде, тужени је тужиоцу упућивао приговоре, на које није одговорано. Постојећи спор око начина обрачуна овако утрошене воде резултирао је покретањем извршног поступка и доношењем решења јавног извршитеља Ђорђа Доганџића и ИИвк 397/18 од 17.07.2018. године, којим је тужилац обавезан на исплату укупног износа од 14.122,00 динара по основу неплаћених рачуна испостављених дана 30.05.2017. године, 30.08.2017. године и 30.11.2017. године. По улагању приговора на наведено решење о извршењу, о основаности тужбеног захтева решавано је у оквиру парничног поступка на тај начин што су нижестепени судови оценили да тужени није дужан да плати незастарела потраживања која су предмет овог спора јер уговор закључен између тужиоца и јединице локалне самоуправе, у погледу измене дотадашњег начина обрачуна, не може бити обавезујући за туженог који није био уговорна страна.

По оцени Врховног суда, због погрешне примене материјалног права од стране нижестепених судова чињенично стање је остало непотпуно утврђено, сагласно чему је применом члана 416. став 2. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Чланом 13. Закона о комуналној делатности предвиђено је да скупштина јединице локалне самоуправе одлуком прописује начин обављања комуналне делатности, као и општа и посебна права и обавезе вршилаца комуналне делатности и корисника услуга на својој територији, укључујући и начин плаћања цене комуналних услуга, начин вршења контроле вршења и наплате комуналних услуга и овлашћења вршилаца комуналних делатности у вршењу контроле и мера које су контролори овлашћени да предузму. Одлука Скупштине јединице локалне самоуправе непосредно се примењује на све уговорне односе вршилаца комуналне делатности са корисницима комуналних услуга, као општи услов пословања. У ситуацији када одлуком Скупштине

јединице локалне самоуправе о обављању комуналне делатности није предвиђено закључење појединачних уговора између вршилаца и корисника комуналних услуга, сматра се да је уговорни однос о пружању комуналних услуга настао започињањем коришћења комуналне услуге.

У конкретном случају, тужениково породично домаћинство прикључено је на мрежу јавног водовода која има губитке, такозвани растур воде, што представља разлику између читавања на главном водомеру на месту прикључења на магистрални водовод и збира очитане потрошње на водомерима свих корисника.

На територији насељеног места Салотуша у Општини Бајина Башта, тужилац је испоручилац воде и он оређује услове са којима се у складу са цитираном одредбом члана 3. Закона о комуналној делатности сагласила Општина Бајина Башта, као јединица локалне самоуправе, сагласно чему корисници воде нису у позицији да одлучују о начину обрачуна такозваног растура воде.

Имајући у виду околност да је у складу са чланом 4. став 1. Закона о комуналним делатностима („Службени гласник РС“ број 88/11 са изменама и допунама) јединица локалне самоуправе са тужиоцем регулисала начин испоруке и обрачуна укупне потрошње воде, нижестепени судови ће имајући у виду обим овлашћења Општине Бајина Башта и садржину уговора закљученог дана 30.06.2015. године са тужиоцем, као испоручиоцем воде, поуздано утврдити висину тужиоцевог потраживања, која је од стране туженог доведена у сумњу, те ће на основу тако употпуњеног чињеничног стања правилном применом материјалног права одлучити о основаности истакнутог тужбеног захтева, односно о одржавању на снази решења о извршењу И Ивк 397/18 од 17.07.2018. године, у делу који се односи на незастарело тужиоцево потраживање по рачунима испорученим у периоду од 30.05.2017. године до 30.11.2017. године.

На основу изложеног, применом члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић